

Source :

เตลิวิส์

Date :

Page :

13 ก.ค. 2555

No :

55343743

เขียนรายวันนี้ยังมีแม่ฟ้าหลวง

เมืองเชียงรามีอายุ 750 ปีแล้ว เป็นเมืองของพ่อขุนเม็งรายหรือมังราย เก่าแก่กว่าเมืองเชียงใหม่เสียอีก

เมื่อ 20 ปีเศษมานี้ จะว่าเป็นเมืองของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ได้ เพราะเสด็จไปทรงพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญหลายอย่างที่นี่ โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎรให้อยู่ดีกินดี มิให้ตัดไม้ทำลายป่า หันมาปลูกป่าแทน มิให้ปลูกฝิ่น หันมาปลูกพืชอื่นทดแทน เช่น ข้าว ผักสวนครัว ไม้ดอก ถั่วแมคคาเดเมีย กาแฟ ทั้งยังโปรดเกล้าฯ ให้ดูแลทุกข์สุขของราษฎรด้านการศึกษา สาธารณสุข และชีวิตความเป็นอยู่อีกด้วย

ที่สำคัญคือโปรดประทับที่นั่นจนถึงกับสร้างพระตำหนักขึ้นบนดอยสูง ทรงกำกับดูแลการก่อสร้างเองเพราะเป็น “บ้านหลังแรกของฉัน” และตรัสแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า “แม่จะไปปลูกป่าที่ดอยสูง”

พักนั้นเชียงราก็กึกกัมมาก ผู้คนไปเที่ยวมากขึ้น ราษฎรมิรายได้ดีขึ้น ความเจริญหลายอย่างไปถึง ที่ดินราคาแพงขึ้น แต่เชียงราก็ยังคงอยู่อย่างสงบด้วยธรรมชาติ เช่น โอบล้อมด้วยป่าเขา สงบด้วยธรรมชาติที่มีสำนักสงฆ์ต่าง ๆ หลายแห่ง และสงบด้วยความเป็นธรรมชาติเรียบง่ายตามแบบล้านนาที่เคยเป็นมาหลายร้อยปี ไม่ถึงขนาดรุดตาคิดทั้งเมืองหรือรุ่งโรจน์โชติช่วงด้วยแสงสีเสียงอย่างเชียงใหม่

ทุกวันนี้สิ้นสมเด็จย่าแล้วแต่ผลพวงจากบารมีของสมเด็จย่ายังคงแก่เวียงเจียงฮาย จะว่าคิดถึงสมเด็จย่าต้องไปเชียงราก็ได้ แค่ผ่านทางแยกเลี้ยวเข้าดอยสูงแต่เราไม่เลี้ยวเพราะจะไปแม่สายหรือมาจากแม่สายจะไปเชียงรายนะ เชียงใหม่ หันไปยกมือไหว้พระธาตุดอยสูงและไหว้พระตำหนักดอยสูงก็เหมือนได้เฝ้าฯ สมเด็จย่า เพราะบ้านท่านอยู่ที่นี่

ชาวกรุงออกพระนามสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ว่า “สมเด็จย่า” แรก ๆ มีคนดิงเหมือนกันว่าเหมือนทะเล้งไม่รู้จักที่ต่ำที่สูง แต่ความศรัทธาของคนห้ามไม่หยุดจุดไม่อยู่ เพราะเราเปรียบพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ ว่าเป็น “พ่อและแม่” ของเรา เมื่อคำนึงถึงความผูกพันที่เรามีต่อสมเด็จพระศรีฯ ผู้เจริญพระชนมายุมากแล้ว ท่านก็เป็น “สมเด็จย่า” นั่นเอง ภาษาไทยคำว่าพ่อ แม่ ย่า ยายเป็นคำยกย่องผู้ใหญ่ด้วยความรัก อย่าเผลอไปลำดับญาติสมเด็จพระพี่ สมเด็จน้อง สมเด็จป้ากับใครก็แล้วกัน

ชาวเขาเรียกพระเจ้าอยู่หัวว่า “พ่อหลวง” พอถึงสมเด็จย่าซึ่งมักเสด็จทางเฮลิคอปเตอร์จากฟ้ามาทรงเยี่ยมราษฎรจึงทรงเป็น “แม่ฟ้าหลวง” ไม่ใช่ “ย่าหลวง”

ทุกวันนี้สิ้นสมเด็จย่ามานานถึง 17 ปีแล้ว แต่คำว่าแม่ฟ้าหลวงยังคงมีอยู่ทั่วไปที่เชียงรายนี่ยังเป็นอำเภอที่เคยทรงเข้าไปพัฒนา วันนี้อนุรักษ์แม่ฟ้าหลวงยังคงดำเนินตามรอยพระยุคลบาทในการปิดทองหลังพระส่งเสริมให้ราษฎรปลูกป่า ปลูกชา ไม้ดอก หน่อไม้ ไหม กาแฟอย่างไม่หยุดหย่อน ไม่เจียนหายไ้กับการเสด็จสวรรคต

พระตำหนักดอยสูงก็ยังอยู่เหมือนสมัยสมเด็จย่า ไม้ดอกเมืองหนาวและรองเท้านารีที่งามมาก ใครไม่เคยดูควรไปดู จัดว่าเป็นที่เที่ยวที่เหมือนเมืองนอกมากที่สุดในประเทศไทย พิพิธภัณฑ์หรือหอพระบรมราชานุสรณ์ก็น่าไปชม ไร่แม่ฟ้าหลวงก็ยังอยู่ ชื่อแม่ฟ้าหลวงยังเป็นชื่อมหาวิทยาลัยที่น่าจะมีที่ตั้งสวยงามที่สุดในประเทศไทยอีกด้วย บัดนี้อายุเกือบ 15 ปีแล้ว รับนักศึกษาจากทั่วประเทศ นำแปลกใจว่ามาจากภาคใต้เกือบร้อยละ 20 หลายวิชาสอนเป็นภาษาอังกฤษ และบังคับให้เรียนภาษาจีน ภาษาเพื่อนบ้านก่อนใคร ๆ จะเห่อเออีซีเสียอีก ปีหน้าก็จะเปิดคณะแพทยศาสตร์เพิ่มขึ้น นี่ก็เป็นอีกแห่งที่ควรไปเที่ยวชม

สนามบินเชียงราก็ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้ชื่อว่า “สนามบินแม่ฟ้าหลวง”

ขอบคุณชาวเชียงราก็ยังคงรักษาความเป็นเวียงเจียงฮายและความเป็นเวียงแม่ฟ้าหลวงไว้ได้อย่างบริบูรณ์ ผมขึ้นไปเชียงรายนี่ยังคิดถึงธรรมชาติในหมอกยามเช้าตรู่ ธรรมชาติกลางแดดอ่อน ๆ ยามบ่ายและธรรมชาติกลางสายฝนพรำ ๆ ยามพลบค่ำ ยังได้แะกินข้าวซอย ขนมน้ำจิ้มแจ่วเจ้าอร่อยกลางเวียง ข้าวต้มปลาสดเด็ด ร้านชาหมื่นลีใกล้ห้าแยกพ่อนุ่น คำ ๆ มีคนพาไปนั่งกินใกล้คำตื้นเครื่องยาจีนที่กลางตลาดแม่จันอร่อยนักหนา ได้บรรยากาศเหมือนครั้งเคยไปเฝ้าฯ สมเด็จย่าแม่ฟ้าหลวงเมื่อ 20 ปีก่อนครบครันแล้วยังได้กลับมาเดินที่ถนนคนเดินตอนดึกอีกด้วยเพราะเป็นคืนวันเสาร์ รุ่งขึ้นก็ขึ้นดอยสูง

เขียนรายวันนี้ยังอบอุ่นด้วยบารมี “พ่อขุน” และ “แม่ฟ้าหลวง” สองพ่อและแม่ผู้ยึดเหนี่ยวจิตใจชาวเวียงเจียงฮาย.